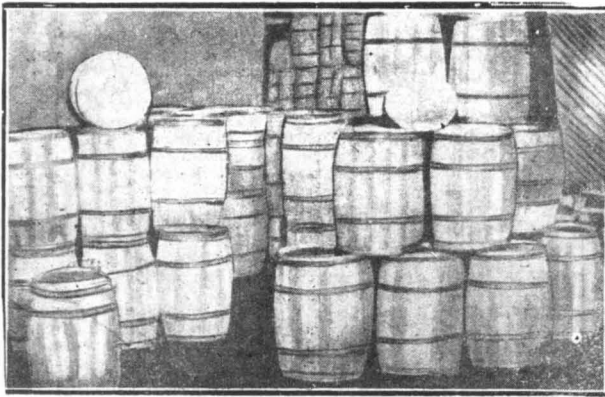

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΟΙ "ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΚΗΣ,"

Η ζωή και η περιπέτεια των «κυπάρες» των Φινλανδών λαθρεμπόρων. Το εκπληκτικό ρεπορτάζ ενός Αμερικανού δημοσιογράφου. Ένα ταξίδι μ' ένα λαθρεμπορικό καράβι. Από το Λονδίνο στο Έλσινγκφορς. Ο «βασιλεύς» των λαθρεμπόρων της Βαλτικής θαλάσσης. Πώς δουλεύουν οι «κυπάρες». Μια ε-

πιχείρησις πού άφίνει κολοσσιαία κέρδη. Οι εξοντωτικές πόλεμοι μεταξύ των λαθρεμπόρων, κτλ. κτλ.

Υστερα από την κατάργησι του νόμου της ποταπαγορεύσεως, οι τρομεροί λαθρέμποροι του Νέου Κόσμου, οι περίφημοι «μπουκλαΐγκερ» αναγκάστηκαν ν' αλλάξουν δλοί τους επάγγελμα. Έγιναν λοιπόν «κινιπάρες», δηλαδή άπαγωγείς μικρών παιδιών και «ανάστρες», εκθιάσταί! Μερικοί δέ άπ' αυτούς, πού δέν είχαν και τόσες δοσοληψίες με την άστυνομία, αυτοδιορίστηκαν σωματοφύλακες των μεγάλων «άστέρων» και των «βασιλέων» της Αμερικής. Κι' έτσι έγιναν άφαντοι οι λαθρέμποροι του άλκοολ. Οι Αμερικανοί και πρό πάντων ή Αμερικανίδες, πίνουν τώρα έλευθερα δτι επιθυμήσει ή ψυχή τους! Για νά καταλάβετε ή κατάχρησι γίνεται, άρκει νά σάς αναφέρη κανείς δτι μόνον ή διάφορες γυναικείες λέσγες της Νέας Υόρκης φοδεύουν 800.000 βαρέλια μύρα το μήνα, εκτός άπό τ' άλλα ποτά. Η Αμερικανίδες δηλαδή είνε διαρκώς τύφα στο μεθύσι!

Τό περίεργο τώρα είνε δτι, ενώ στην Αμερική καταργήθηκε ό νόμος της χρήσεως του άλκοολ, στις βορεινές χώρες της Εύρώπης έξακολουθεί νά εφαρμόζεται με την ίδια άσστηρότητα. Σε ποιές χώρες; Μα στη Σουηδία, στη Νορβηγία και στη Φινλανδία.

Εοχάτως λοιπόν, ένας Αμερικανός δημοσιογράφος, ό Μπιλ Κόκνεϊ, θέλησε νά κάνει ένα πολύκροτο ρεπορτάζ κι' έφυγε κρυφά άπό τη Νέα Υόρκη μ' ένα έμπορικό πλοίο, πού πήγαινε στο Έλσινγκφορς της Φινλανδίας. Ο σκοπός του ήταν νά γνωρίση τους λαθρεμπόρους της Εύρώπης, τους τρομερούς κι' επικίνδυνους «Πειρατάς της Βαλτικής», πού είνε έγκληματικοί και μωτηριάδες, όπως και ό συνδελφός τους τó Νέου Κόσμου. Κι' ή Μπιλ Κόκνεϊ, σάν καλός Αμερικανός, τά κατάφερε μιά γαρά. Στο τελευταίο δέ τεύχος του «Ντέκτεϊθ» της Νέας Υόρκης, τó μεγαλύτερο άτυνομικό περιοδικό του κόσμου, δημοσίεψε τό πολύκροτο «ρεπορτάζ» του, πού έχει, μά την άλλεια, ένα συναρπαστικό ενδιαφέρον.

***

«Είμαστε, γράφει, τέσσερες λαθρεπιβάτες στο ύποπτο Φινλανδικό καράβι «Σάλονγκεν». Ένας Αργεντίνος κακοποιός, ένας καταχραστής, ένας δυστυχημένος πού ξαναγυρίζει στην πατρίδα του κι' έγώ. Κι' οι τέσσερες είμαστε τρωπιμένοι σ' άμπάσι, δέκα μέτρα κάτω άπό την επιφάνεια της θάλασσας. Τό «Σάλονγκεν» μετέφερε ευλεία στο Λονδίνο. Άπό εκεί θά έπαισαν ένα μεγάλο φορτίο λαδιού για ή Φινλανδία. Η μέρες κυλούσαν με μιά διαβολεμένη άγογοπρία κι' έλεγεινόγοστα τόν έαυτό μου, πού άρχισα έτσι την έρευνά μου, όταν ένα βράδυ, ενώ βοισκόμαστε στη μέση του δόκεαυό, άκούστηκαν θωμιμένες φωνές στο κατάστρωμα, πάνω άπό τά κεφάλια μας.

—Κλέψτη! Λωποδύτη! Παληοτόμαρο! Αυτή ήταν ή διαβολεμένη τύχη σου;

—Θά τόν έκλεψε στα χαρτιά, ειπε ό Αργεντίνος λαθρεπιβάτης και γέλασε.

Εαφνικά, άκούστηκε ένας πυροβολισμός κι' ένα μουγκρητό πόνου.

—Εόφλησε! Ξαναείπε ό σύντροφός μου.

«Έπειτα, άπλόηθη με βαθεία ασιπή. Δέν άκούγονταν τίποτ' άλλο, παρά ό θόρυβος των μηχανών.

—Τόν σκότωσε; ρώτησα τόν Αργεντίνο σύντροφό μου.

—Δέν βαρύνεται! μού άπάντησε. Συνηθισμένη όπόθεσι. Αυτές ή δουλειές, κανονίζονται πάντα με τό πιστόλι στο χέρι...

—Δηλαδή; ρώτησα με άπορία.

—Δέν ξέρεις λοιπόν πού βρίσκεσαι;

—Μά σ' ένα έμπορικό καράβι!

Ο Αργεντίνος δέν μού άπάντησε, μόνο γέλασε πάλι με τό πλατύ κι' ειρωνικό γέλιο του.

—Πού βρίσκεσαι λοιπόν; συλλογίστηκα.

Μά ή κατάπληξις μου ήταν ακόμη πιό μεγάλη, όταν, ύστερα άπό την παραλαβή του νέου φορτίου στο Λονδίνο, κατάλαβα δτι τά μεγάλα βαρέλια του «Σάλονγκεν» δέν είχαν λάδι, παρά ήταν γεμάτα με ούισκι!... Διάβολο! Ημουν τυχερός! Είχα πέσει μέσα σε μιά στεία λαθρεμπορική κα ταξίδευα μαζί της για τό Έλσινγκφορς!... Οι άλλοι τρεις λαθρεπιβάτες με είχαν έγκαταλείψει στο Λονδίνο. Άπό δώ και πέρα θά ταξίδευα μόνος μου, πρós τ' άγνωστο, μέσα στο άμπάρι ενός καραβιού των «Πειρατών της Βαλτικής», όπου είχε γίνει κιάλας ένα μυστηριώδες έγκλημα!

***

Οι λαθρέμποροι της Φινλανδίας, οι περίφημοι «Πειρατάι της Βαλτικής», είνε οι διάδογοι των Αμερικανών «μπουκλαΐγκερ». Η συμμορίες τους αποτελούνται άπό άθλητους γερολόκους της θάλασσας, πού μπορούν νά τά βάλουν άκμα και με τό Σατα νά. Ο «βασιλεύς» τους, ό τρομερός Λίνφελντ, κυκλοφορεί έλευθερα στα κέντρα της Φινλανδικής ποστονσίσης και κανείς άστυνομικός δέν τολμάει νά τόν συλλάβη. Ο Λίνφελντ ξέσει νά κανονίζει τις δουλειές του με τέτοιο τόπο, ώστε ποτέ δέν βρίσκει ταμπλεγμένους σε μιά ύποπτη όπόθεσι. Κάποτε, ένας τοληρός άστυνομικός, θέλησε νά μπι κρυφά στο μέγαρο του «Βασιλέως» των Πειρατών της Βαλτικής. Γλύστρησε λοιπόν άθρόυβα ως τό μυστικό γραφείο του κακοποιού κι' άσχισε νά ψάγην τά συστάια του, όταν εαφνικά ένιωσα τό πάτωμα νά ύποχωσεί! Ο άστυνομικός έτσι βρέθηκε άπότομα μέσα σε μιά καταπακτή. Υστερα άπό δυό μέρες, οι τελανοφύλακες βρήκαν τό πτώμα του στους βράχους της άκτής, κατασκαμμένο άπό τά κύματα. Πώς είχε βρεθ ή εκεί πέρα; Πώς είχε πνιγεί στη θάλασσα; «Όλοι ύπέθεσαν δτι επρόκειτο για κάποιο τυχαίο δυστύχημα. Κανείς δέν είχε καταλάβει δτι ό άστυνομικός είχε πνιγεί, πέτοντας άπό την καταπακτή μέσα σε μιά ύπόγεια δεξαμενή. Έπειτα οι λαθρέμποροι τόν πέταξαν στους βράχους της άκτής, για νά νομισθ ή τó του συνέθη κάποιο δυστύχημα.

Οι «Πειρατάι της Βαλτικής» καθρώνουν νά μεταφέρουν με ύποπτα και μυστηριώδη καράβια τους σαράντα έκατομμύρια δκάδες άλκοολ τόν χρόνο και νά τό πουλουν σε ύπεροχρεσι τιμές, πραγματοποιώντας έτσι τεράστια κέρδη.

Άπό τους πιό επικίνδυνους τώρα λαθρεμπόρους είνε ό Λίνφελντ, ό «βασιλεύς» τους, όπως ειπαμε, ό Ροθέοτος Ούνγκραν, ό Τζέε Τζάκετ, Μίντλερ κι' ό Μάνικ, πού διευθύνουν αυτές τις τεράστιες οργανώσεις των κακοποιών, ή όποιες τροφοδοτούν με άλκοολ την Φινλανδία, τη Σουηδία και ή Νορμανδία. Εκτός όμως άπ' αυτές, υπάρχει ακόμη κι' ή συμμορία του Τζάκ Κόνστα, του «Αοχημομούρου», όπως τόν λένε, γιατί είνε γεμάτο πληγές τό πρόσωπό του.

Οι άστυνομικοί, βέβαια, κάνουν δτι μπορούν για νά τους συλλάβουν, μά δέν καταρώνουν πολλές φορές τίποτα, γιατί οι λαθρέμποροι έχουν τους κατασκόπους τους μέσα και σ' αυτήν άκόμη την Άστυνομία. Όρϊστε ένα παράδειγμα:

Στις 13 Φεβρουαριου του 1934, τά λαγωνικά της διώξεως του

λαθρεμπορίου είχαν πληροφορηθεί ότι το «Σάλονγκεν», ένα από τα ύπαιθρα καράβια των «Πειρατών της Βαλτικής», με κυβερνήτη τον Ροβέρτο Ούνγκραν, απέπλευσε από το Μπορντό φορτωμένο μ' εκλεκτά Γαλλικά κρασιά και με πέντε χιλιάδες μοτιλίες σαμπάνια, κατεθυνόμενο στο "Ελαινογκορς. Άμεσως λοιπόν κινητοποιήθηκαν όλα τα καταδιωκτικά του λαθρεμπορίου κι άρχισαν να περιπολούν τα παράλια της Φινλανδίας. Οι τελωνοφύλακες πάλι ξεκινούσαν από λιμάνι και περιπολούσαν με βενζινακάτους ως την εισοδό του. Αυτή η δουλειά κράτησε αρκετά ημερών. Τέλος, όταν πειρά είχαν αποκάμει οι αστυνομικοί από τα ξενύχτια και την κούραση, φάνηκε στα Φινλανδικά νερά το πειρατικό πλοίο. Τα «ελαγωνικά» του "Ελαινογκορς άρχισαν τότε να τρίβουν τα χέρια τους από τη χαρά τους. Αυτή τη φορά δεν θα τους έφευγαν οι λαθρέμποροι. Διέταξαν λοιπόν το «Σάλονγκεν» να σταματήσει έξω από το λιμάνι και το πλοίασαν για να κάνουν έρευνα. Ο καπετάνιος του, με χρωμένο το σκούφο του ως τζά ματία, τους άφησε αδιάφορος ν' ανεβούν άπανα και να έρουνήσουνε παντού. Το «Σάλονγκεν» ήταν άδειο! Οι αστυνομικοί πήγαν να φουσάξουν από το κακό τους. Κι' αυτή τη φορά τους είχαν ξεφύγει οι λαθρέμποροι. Μά τι είχε συμβεί λοιπόν; Άπλουστατα, ο Ροβέρτος Ούνγκραν, ο κυβερνήτης του λαθρεμπορίου

Κι' ο Λίνφελντ τότε μου διηγήθηκε μία τέτοια περιπέτεια: Ο αδελφός του πλοίαρχου του «Σάλονγκεν», το "Ιντο Ούνγκραν, είχε ανοίξει στο Βίμποργκ ένα μεγάλο τσιμποπείο, το οποίο προμήθευε σ' όλα τα υψωμενιά κέντρα τις καλύτερες μάρκες του τσαγιού. Στην πραγματικότητα όμως, το τσάι ήταν εκλεκτό κονιάκ και ούισκυ. Οι πελάτες στά κέντρα του "Ελαινογκορς πίνουν πάντα το κονιάκ τους άνακαταμένο με τσάι. Μά πολλές φορές μέσα στο φλυτζάνι του τσαγιού, είνε μόνο κονιάκ! Τα μεσάνυχτα ώστόσο όλ' αυτά τα σερβίτσια σηκώνονται από τα τραπέζια και τα γκαρσόνια τοποθετούν νέα φλυτζάνια του τσαγιού με σκέτο τσάι. Η προσφιλής αυτές γίνονται, γιατί αυτή τη ώρα κάνουν την έφοδο τους οι αστυνομικοί. Τι ιδέες, αλήθεια, αστυνομικοί, αυτό που είνε έδω, στο "Ελαινογκορς! Τα έχουν καλά μ' όλο τον κόσμο... Ακόμη και με τους λαθρεπόρους. Και τό περίεργο είνε ότι ποτέ δεν παραμένουνε, όταν βλέπουν τον κόσμο να μεθάει με τόσο τσάι!... Ένα βράδυ λοιπόν καθόμαστε στο τσιμποπείο του "Ιντο Ούνγκραν.

Είμαστε έγω, ο Μίλντερ, ο Τζέε, ο Μάνιγκ κι' ο Ροβέρτος Ούνγκραν. "Όλο τό άρχηγείο της «συντροφιάς». Είχαμε πιη τό τρίτο μπουκάλι τό Ούισκυ, όταν ξαφνικά άνοιξε ή πόρτα και μπήκαν έξη άγνωστοι. Κανείς δεν τους ήξερε... Καί δεν τους δώσαμε σημασία. Έκείνη τη μέρα, εγχαμε μια σοβαρή συζήτηση. 'Επρόκειτο για μία καινούργια δουλειά με την Άγγλία. Μερικά κιλά ναρκατικών κι' ένα φορτίο άκόκολλ. Συνηθισμένη ηθλαθή ύπόθεση. 'Επρεπε όμως να καταστρώσουμε πλώτα καλά τά σχέδιά μας. Οι αστυνομικοί της Διόξως του Λαθρεμπορίου είναν πειραματωθή με την γκάφα που έπαθαν με τό «Σάλονγκεν» και τώρα ζητούσαν εύκαιρία να μάς έκδικηθούν. Μία στιγμή όμως, ο Τζέε, που είνε μία διαβολοειμένη γρήη άλεπού, γυρίζοντας νά ήη τούς νέους πελάτες, άφησε νά βοισιά νά ξεφύγη από τό στόμα του. "Επειτα έσκυψε άμέσως και μου έλεπε:

—Λίνφελντ, τό νού σου! "Ηρθαν τά παιδιά του «άσχημομού»! Έκείνοι στην άρχη έκαναν τάχα ότι δεν μάς είναν προσέξει. Παράγυλαιν τό σχετικό τσάι τους κι' άρχισαν τη συζήτηση. "Ύστερα από λίγη ώρα, υπήκει κι' ο Σάιμελ, που γύριζε εκείνη τη ώρα από μία δουλειά μας. Θά στον συστήσω τον Σάιμελ. Είνε άληθινό παλληκάρι! Λοιπόν, μόλις μπήκε ο Σάιμελ, κάποιος από την άλλη παρέα, πετάχτηκε άπάνω και φώναξε άπειληγικά στον "Ιντο: —Αυτό δεν είνε τσάι! Μόνο τό τσάι του Τζέκι Κόντα είνε περίφημο! "Όποιος έχει άλλη γνώμη, μπουεί νά ού τό πη!

Ο Σάιμελ γέλασε και δίχως νά υλληση, τον πλησίασε και, σηκώνοντας μία καρέκλα, του την έσπασε στο κεφάλι. "Επειτα, άτάραχος, γύρισε πάλι κοντά μας. Μά όλα τά παιδιά του «Άσχημομού» είναν βνάλε κιόλας τά πιστόλια τους. "Ηθελαν νά μάς έκκαθαρίσουν. "Ερρίξαν λοιπόν καμιαί πενηνταριά σφαίρες! Σ' ένα λεπτό, είχε άδειασει ή αίθουσα από τούς πελάτες! Έγώ τότε πυροβόλησα κι' έσπασα τη λάμπα. "Επειτα, φώναξα στο Τζέε:

—Τό νού σου! Έμεις ή εκείνοι! "Άρχισε τότε μία άληθινή μάχη μέσα στο σκοτάδι. Δεν άκούγονταν τίποτ' άλλο, από πυροβολισμούς, βοισιές κι' ουυλιάσεια τσάνου. Έμεις όμως πυροβολώσαμε με σύστημα. Μαζευώμαστε όλοι στην άσχη κι' άδειάζουμε συνγρόνας τά πιστόλια μας ποός την ίδια διεύθυνση. "Επειτα σκορπίζουμε με ταχύτητα κάτω από τά τραπέζια και «έκκαθαρίζουμε» μία γαριά τούς αντιπάλους μας. Το ίδιο έγινε και στο τσιμποπείο του "Ιντο Ούνγκραν. Τά παιδιά του «Άσχημομού» είναν βρή τό δάσκαλό τους.

—Η άστυνομία! Κι' αλήθεια, από τό δούμο άκουγόντουσαν ή σειρήνες των αστυνομικών της άστυνομίας. Μόλις προφταίναμε νά ξεφύγουμε από τό νύχιο της. "Ετσι, όταν έσπασαν στον τσιμποπείο, δεν βρή καν, παρό πέντε νεκρούς συντρόφους του «Άσχημομού». "Απ' όσα λοιπόν είδατε πού πάνω, καταλάβετε τόρα ότι οι «Πειρατά της Βαλτικής» είνε οι πιο τολμηροί «μπουτλαίγκερς».

Ο Ροβέρτος Ούνγκραν

πλοίου, είχε πάρει ένα κρυπτογραφικό τηλεγράφημα από το "Ελαινογκορς. Οι αστυνομικοί του τον ειδοποίησαν ότι κινδύνευε. Συγγρόνας του έστειλαν τό «Καζάις». Ένα άλλο λαθρεμπορικό πλοίο. Μέσα στο πέλαγος λοιπόν τό «Σάλονγκεν» άδειασε τό φορτίο του στο «Καζάις» κι' εσπινέγιας άδειο πειά τό ταξείδι του, ενώ τό «Καζάις» ήπτερ' από δυό μέρες έστιασε στο "Ελαινογκορς, χωρίς νά τό ύπαιτωθή κανείς!

"Ένα βράδυ, λίγες μέρες μετά άπ' αυτή την περιπέτεια καθόιουν με τον άσχιλαθόέμπορο Τζέε Τζάκετ, σ' ένα ύπαιο ήπάρ του λιμανιού. Ο Τζέε κάπνιζε ήσινος την πίπα του, κυτάζοντας τη θάλασσα. "Ήταν ακυθωτός και φαινόταν στενογρόμηνος.

—Τι συλλογίζεσαι, Τζέε; τον ρώτησα περιερον.

—Μιά ύπόθεση, που πρέπει νά κανονίσο άπώη, πριν φύγω για τη Σουηδία, μου άπάντησε.

Έκείνη τη στιγμή πλησίασε ο Λίνφελντ και μου έσφισε τό χέρι. "Όλοι με θεωρούσαν για καλό φίλο τους, έναν Άμερικανό λαθρέμπορο, που είνε πάει στη Φινλανδία για νά δη πώε μπηλετου οι συνάηελφοί του.

Ο Τζέε, για νά διώξη τη σκέψη που τον βασάνιζε, με ρώτησε:

—Πώς πάνε ή «μπύζνες», εκεί κάτω;

—Πανωλεθρία! του άπάντησα.

—Έ, όταν άναπάει κανείς τό έπάνγελμά του, δεν έχει πατριδα, μου έλεπε. Έδω και δυό χρόνια είχα έργαστη κι' έγω με τούς «μπουτλαίγκερς» του Φρίσκο, (του Άγίου Φραγκίσκου). Στην άρχη τά πήγα καλά... Μά έπειτα είχα μία διαβολοειμή άποτυχία! Μετέφερα τότε στην Κίνα όπλα και ναρκατικά. "Ύστερα ξαναγύρισα στη Σουηδία... Η ζωή μου είνε μία διαρκής περιπέτεια. Έ, έδω κάτι γινεται... "Υπάρχουν πολλές και καλές δουλειές.

Ο Λίνφελντ, που παρακολούθουε τη συζήτηση, τον διέκοψε, μεταγειρίζοντας όλες τις γλώσσες του κόσμου:

—Εγες πάρει μαζί σου τό «Γάλλο» στο τελευταίο ταξείδι;

—Βέβαια! Μά δεν έξερει πολλά πράγματα!... Η δουλειές που του είχα δώσει, δεν ήταν γι' αυτόν. Ο «Γάλλος» είχε δουλέψει στ' Αμερικάνικα νερά. Μόνο στη Φινλανδία ώστόσο, ή καλύτερη δουλειά είνε νά εΐσαι λαθρέμπορος! Η δουλοφονία βέβαια και τά έγκλήματα είνε περισσότερα έδω πέσα, γιατί ή πόλησις του άκόκολλ δεν γίνεται για σπόρ: Είνε επάνγελμα! Έδω, στο Ρορρό, ένας «κυπαρός» (λαθρέμπορος) είνε πρώτα άπ' όλα ένας έΐτιμος έμπορος. Ένυ στο Σικάγο, ο «μπουτλαίγκερ» είνε ένα είδος νεόδουλο λαθρεμπορού, που ανταλλάσει εύχαρίστως τό όπλο του με τό πορτοφόλι σας... Κι' ώστόσο, όπως κι' οι συμπατριώτες σας, έτσι κι' έμεις κάνουμε έναν έξονωτικό πόλεμο μεταξύ μας. Κάθε συμμορία λαθρεπόρων προσπαθεί νά καταστρώσει την άλλη, δολοφονώντας τούς ανθρώπους της. Κι' όμως, ποτέ δεν προδίδει τον άλλον στους άστυνομικούς!... Αυτό τό άπαγορεύουν οι νόμοι του «συναφιού» μας!